

Elijah - Dokuz Numara

Peygamber Yalan Söyledi

Jeff Pippenger

2023-10-11

Son yazıyı 'yalancı bir ruh'a hitap eden bir pasajla bitirdik. Aşağıdaki, o pasajdaki paragraflardan biridir.

"Kutsanmamış din görevlileri Tanrı'ya karşı saf alıyorlar. Bir solukta hem Mesih'i hem de bu dünyanın tanrısını övüyorlar. Sözde Mesih'i kabul ederken, Barabba'yı kucaklıyorlar ve eylemleriyle, 'Bu Adam değil, Barabba' diyorlar. Bu satırları okuyan herkes dikkat etsin. Şeytan neler yapabileceğiyle övünür. Mesih'in kendi kilisesinde bulunması için dua ettiği birliği bozmayı düşünüyor. O şöyle der: 'Ortaya çıkıp aldatabileceğim kişileri aldatmak, eleştirmek, mahkûm etmek ve tahrif etmek için yalancı bir ruh olacağım.' Büyük ışığa, büyük kanıtlara sahip olmuş bir kilise aldatmanın ve yalancı tanıklığın oğlunu ağırlasın; o kilise Rab'bin gönderdiği mesajı bir kenara atar ve en mantıksız iddiaları, yanlış varsayımları ve sahte teorileri kabul eder. Şeytan onların budalalığına güler, çünkü gerçeğin ne olduğunu bilir." Din Görevlilerine Tanıklıklar, 409.

Varsın "aldatma ve yalancı tanıklığın oğlu, büyük ışık ve büyük delil almış bir kilise tarafından kabul edilsin; ve o kilise Rab'bin gönderdiği mesajı bir kenara atsın ve en mantıksız iddiaları, yanlış varsayımları ve yanlış teorileri kabul etsin." 1863'te, Millerci Adventizm, sapmış Protestanlığın benimsediği mantıksız ve sahte yönetime 'geri döndü' ve William Miller'ın Levililer yirmi altıncı bölümdeki 'yedi zaman'la ilgili tanımlamasını reddetti. 'Geri dönme' konusu, Sayılar on dörtteki isyancılar tarafından, bir önder seçip Mısır'a dönmeye karar verdiklerinde temsil edildi.

Ve birbirlerine, "Kendimize bir önder seçelim, Mısır'a dönelim" dediler. Sayılar 14:4.

"Sapmış Protestanlığa geri dönme' konusu Yeremya tarafından da temsil edildi; çünkü on beşinci bölümde ona, düşmüş Protestanların ona dönebileceği, fakat onun onlara 'dönmemesi' gerektiği söylendi."

Alay edenlerin meclisinde oturmam, sevinmedim; elinden dolayı tek başıma oturdum; çünkü beni öfkeyle doldurdun. Acım neden sürekli, yaram neden onulmaz, neden iyileşmeyi reddeder? Bana tümüyle yalancı gibi, suyu tükenen sular gibi mi olacaksın? Bu nedenle Rab şöyle diyor: Eğer dönersen, seni yeniden getireceğim ve önümde duracaksın; ve eğer kıymetliyi değersiz olandan ayırırsan, ağzım gibi olacaksın: bırak onlar sana dönsünler; ama sen onlara dönme. Ve bu halka karşı seni tahkim edilmiş tunç bir duvar yapacağım; sana karşı savaşıacaklar, ama sana üstün gelemeyecekler; çünkü seni kurtarmak ve seni kurtarıp çıkarmak için seninleyim, diyor Rab. Yeremya 15:17-20.

Belki de dinden dönmüş Protestanlığa geri dönmeme ilkesinin en açık peygamberlik örneği, kuzeydeki on kabilenin ilk kralı Jeroboam'a kınama mesajı ileten itaatsiz peygamberin öyküsünde bulunur.

Kral, Tanrı adamına, “Benimle birlikte evime gel, biraz dinlen; sana bir ödül vereceğim,” dedi. Tanrı adamı ise krala, “Bana evinin yarısını versen bile, seninle içeri girmeyeceğim; burada ne ekmek yiyeceğim ne de su içeceğim. Çünkü Rabbin sözüyle bana şöyle buyruldu: ‘Ekmek yemeyeceksin, su içmeyeceksin ve geldiğin yoldan geri dönmeyeceksin,’” dedi. Böylece o, başka bir yoldan gitti ve Beytel’e geldiği yoldan geri dönmedi. 1. Krallar 13:7-10.

İtaatsiz peygambere Tanrı tarafından, geldiği yoldan geri dönmemesi söylenmişti. Millerci Adventizm, Sardis’le temsil edilen Protestanlıktan çıkmıştı ve geri dönmeleri gerekiyordu. İtaatsiz peygamber, geldiği yoldan geri dönmemesi gerektiğini çok iyi bildiği hâlde, Yarovam’ın krallığından bir sahte peygamber ona, Tanrı’nın, itaatsiz peygamberin sahte peygamberin evine dönüp onunla yemek yemesi gerektiğini söylediğini bildirdi. Tanrı’nın buyruğuna rağmen, tam da bunu yaptı. Sahte peygamberin yiyeceğinden yemeye başlar başlamaz, Kutsal Kitap açıkça Samiriye’den olan peygamberin yalan söylediğini belirtir.

Şimdi Beytel’de yaşlı bir peygamber oturuyordu; oğulları gelip o gün Beytel’de Tanrı adamının yaptığı bütün işleri ona anlattılar; krala söylediği sözleri de babalarına bildirdiler. Babaları onlara, “Hangi yoldan gitti?” dedi; çünkü Yahuda’dan gelen Tanrı adamının hangi yoldan gittiğini oğulları görmüştü. O da oğullarına, “Eşeği benim için eyerleyin,” dedi. Böylece eşeği onun için eyerlediler; o da ona binip Tanrı adamının peşinden gitti ve onu bir meşe ağacının altında oturur buldu. Ona, “Yahuda’dan gelen Tanrı adamı sen misin?” dedi. O da, “Benim,” dedi. Bunun üzerine ona, “Benimle eve gel, ekmek ye,” dedi. O ise, “Seninle geri dönemem, seninle içeri gidemem; bu yerde seninle ne ekmek yerim ne de su içerim,” dedi. “Çünkü Rab’bin sözüyle bana, ‘Orada ekmek yemeyecek, su içmeyecek, geldiğin yoldan geri dönmeyeceksin,’ denildi.” O da ona, “Ben de senin gibi bir peygamberim; bir melek bana Rab’bin sözüyle, ‘Onu yanında evine geri götür ki ekmek yesin ve su içsin,’ dedi,” dedi. Ama ona yalan söyledi. Böylece onunla birlikte geri döndü; evinde ekmek yedi ve su içti. 1. Krallar 13:11-19.

İtaatsiz peygamber, Samiriye’nin yalancı peygamberiyle yiyip içti; yani dinden dönmüş bir peygamberin mesajını kabul etti ve Rab’bin mesajını reddetti. Bu, onun aynı gün sadakatle iletildiği mesajdı. Geri dönmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu, ama yine de döndü. Kardeş White bize şunu bildirir: “Eğer aldatmanın ve yalancı tanıklığın oğlu, büyük ışık ve büyük kanıtlar almış bir kilise tarafından ağırlanırsa, o kilise Rab’bin gönderdiği mesajı bir kenara atacaktır.” Millerci tarihte birinci melek yeryüzünü görkemiyle aydınlatmıştı. 1840’ta birinci meleğin mesajı dünyanın her misyon istasyonuna ulaştırıldı.

"Rab'bin güç ve büyük görkemle yakında dünyamıza geleceğine dair haber hakikattir ve 1840 yılında bunun ilanında birçok ses yükseldi." Manuscript Releases, cilt 9, 134.

Çok geçmeden, Millerci Adventizm, dinden dönmüş Protestanlığın yöntemindeki "yalan"a geri döndü ve Tanrı'nın William Miller aracılığıyla göndermiş olduğu "Rab'bin mesajı" nı bir kenara attı. İlyas tarafından sunulduğu şekliyle Musa'nın mesajını reddettiler ve Millerci tarihin başlangıcında kabul edilen "yalan", sonunda inanılan "yalan"ı temsil eder; Laodikya Adventizmini güçlü bir aldanışa sürükleyen "yalan"dır.

Ve helâk olanlarda, kötülüğün her türlü aldatmacası vardır; çünkü kurtulmaları için gerçeğe olan sevgiyi kabul etmediler. İşte bu nedenle Tanrı onlara yalana inansınlar diye güçlü bir aldanış gönderecek, öyle ki gerçeğe iman etmeyip kötülükten hoşlananların hepsi mahkûm edilsin. 2. Selanikliler 2:10-12.

Biz, Kutsal Kitap kehanetinin altıncı krallığının hüküm sürdüğü dönemde Protestanlığın boynuzu ile cumhuriyetçiliğin boynuzunun paralel tarihleriyle bağlantılı bir sembol olarak İlyas'ın rolünü göstermeye çalışıyoruz. 1863'ün bütün meselelerini kehanet açısından bir araya getirmedeki zorluk, en azından benim için, “dolambaçlı mantık” kavramının sınırlarında dolaşan çeşitli, birbirine bağlı hatlardan kaynaklanıyor. Dosdoğru bir mantık her zaman en iyi yaklaşımdır, ancak ilahî hakikatleri ve bu hakikatlerin birbirleriyle ilişkilerini tespit etmek zor bir iştir; çünkü onlar Kutsal Kitap'ta “burada biraz, şurada biraz” bulunur.

Kime bilgi öğretecek? Ve kime öğretiyi kavratacak? Sütten kesilenlere, memeden ayrılanlara. Çünkü kural üstüne kural, kural üstüne kural; satır üstüne satır, satır üstüne satır; biraz burada, biraz da orada. Yeşaya 28:9, 10.

Bu aynı zamanda zor bir iştir; çünkü hedef kitleniz, ele aldığınız temel hakikatlere aşına olanlardan oluşsa da, diğerleri bunların hepsine yabancıdır. Bu yazıda genel bir bakış sunmayı amaçladığım hakikatlerin neredeyse tamamı Habakkuk'un Tablolarında bulunabilir. Kulağa 'dolambaçlı mantık' kullanıyormuşum gibi gelmesin diye, oraya gerçekten gitmeden önce nereye gittiğimizi size söyleyeceğim.

1863'te, Laodikya Millerci Adventizmi bir kıskançlık putu dikti. Kıskançlık putu, Laodikya Adventizmine ait dört neslin ilkinin temsil eder.

Sonra bana dedi ki: İnsanoğlu, şimdi gözlerini kuzeye doğru kaldır. Ben de gözlerimi kuzeye doğru kaldırdım; ve işte, kuzeyde, sunağın kapısında, girişte, bu kıskançlık putu vardı. Hezekiel 8:5.

Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin dört kuşağı Kutsal Yazıların çeşitli pasajlarında temsil edilmektedir, ancak ben birincil başvuru noktası olarak Hezekiel'in sekizinci bölümünü ele alıyorum. Bunun nedeni, sekizinci bölümün dokuzuncu bölüme bağlanmasıdır. Hezekiel'in dokuzuncu bölümünde yüz kırk dört binin mühürlenmesi betimlenir ve Tanıklıklar'ın beşinci cildinde Bayan White bu gerçeği açıkça ortaya koyar. Bayan White, yorumlarında mühürleme gerçekleştiğinde Yeruşalim'deki ibadet edenlerin iki sınıfından açıkça söz eder. Hezekiel de aynı şeyi yapar ve mührü almayan sınıf sekizinci bölümde temsil edilir.

Kendi ruhsal gerilemeleri karşısında kederlenmeyen ve başkalarının günahları için yas tutmayan sınıf, Tanrı'nın mührü olmadan bırakılacaktır. Rab, elçilerini, ellerinde öldürme silahları olan adamları görevlendirir: “Şehirde onun ardından gidin ve vurun; gözünüz esirgemesin, merhamet etmeyin; yaşlısını gencini, kızları, küçük çocukları ve kadınları tamamen öldürün; ama üzerinde işaret olan herhangi bir adamın yanına yaklaşmayın; ve tapınağımdan başlayın. Sonra evin önünde bulunan ihtiyaçlardan başladılar.”

"Burada görüyoruz ki kilise—Rab'bin mabedi—Tanrı'nın gazabının darbesini ilk hisseden oldu. İhtiyarlar, Tanrı'nın büyük bir ışık verdiği ve halkın ruhsal çıkarlarının bekçileri olarak duranlar, emanetlerine ihanet etmişlerdi. Eskiden olduğu gibi mucizeleri ve Tanrı'nın kudretinin belirgin tezahürünü aramamıza gerek olmadığını savunan bir tutum benimsemişlerdi. Zaman değişti. Bu sözler onların imansızlığını güçlendiriyor ve şöyle diyorlar: Rab ne iyilik yapacak ne de kötülük. Halkını yargıyla ziyaret etmeyecek kadar merhametlidir. Böylece, 'Barış ve güvenlik' haykırışı, Tanrı'nın halkına onların suçlarını ve Yakup'un evinin günahlarını göstermek için seslerini bir daha asla boru gibi yükseltmeyecek olan insanlardan gelir. Havlamayan bu dilsiz köpekler, gücenmiş bir Tanrı'nın adil intikamını hissedenlerdir. Erkekler, genç kızlar ve küçük çocuklar hep birlikte helak olur." Tanıklıklar, cilt 5, 211.

Sekizinci bölüm, Kudüs'tekileri—"kilise"—dört neslin dördüncüsünde güneşe secde edenler olarak betimliyor.

Ve beni RAB'bin evinin iç avlusuna götürdü; işte, RAB'bin Tapınağı'nın kapısında, revak ile sunak arasında, sırtları RAB'bin Tapınağı'na dönük, yüzleri doğuya dönük, yirmi beş kadar adam vardı; doğuya doğru güneşe tapıyorlardı. Sonra bana dedi ki: İnsanoğlu, bunu gördün mü? Yahuda halkı için burada işledikleri iğrençlikleri işlemek önemsiz bir şey mi? Çünkü ülkeyi şiddetle doldurdular ve dönüp beni öfkelenmeye kalkıştılar; ve işte, burunlarına bir dal tutuyorlar. Bu nedenle ben de öfkeyle davranacağım: gözüm esirgemeyecek, acımayacağım; kulaklarıma yüksek sesle haykırırsalar bile onları işitmeyeceğim. Hezekiel 8:16-18.

On casusun getirdiği kötü haberde olduğu gibi, güneşe tapınan isyancıların yirmi beş önderi de Rab'bi öfkeye "kışkırttılar". Pazar yasası, peygamberlerin ileriye işaret ettikleri "kışkırtma günü"dür. Dokuzuncu bölüm, aynı zaman diliminde Tanrı'nın mührünü alanları anlatır; çünkü sekizinci bölümü basitçe tekrarlayıp genişletir.

"Tanrı'nın kullarının [Vahiy yedi] mühürlenmesi, Hezekiel'e bir görünümde gösterilenle aynıdır." Din Adamlarına Tanıklıklar, 445.

1863'te, Laodikya Adventizmi'nin ilk kuşağı çölde dolaşmaya başladı. 1863'teki kıskançlık heykelini tanımlayan peygamberlik tarihi, Harun'un altın buzasıydı. Altın buzanın peygamberlik nitelikleri şunlardır: bir canavarın heykeliydi ve altındandı. Altın, Babil'in simgesidir; bu yüzden Harun'un altın buzası, Babil'in canavarının heykeliydi. Canavarın heykeli, yalnızca kilise ile devletin, ilişkide kontrolün kilisede olduğu birleşimi olarak tanımlanır.

Peki 'canavar için suret' nedir? Ve nasıl oluşturulacaktır? Suret, iki boynuzlu canavar tarafından yapılır ve canavar için bir surettir. Buna ayrıca canavarın sureti de denir. Öyleyse, suretin nasıl bir şey olduğunu ve nasıl oluşturulacağını öğrenmek için canavarın bizzat kendisinin—papalığın—özelliklerini incelemeliyiz.

İlk dönem kilisesi, İncil'in sadeliğinden sapıp putperest ayin ve gelenekleri benimsediğinde yozlaştı; Tanrı'nın Ruhunu ve gücünü kaybetti; ve halkın vicdanlarını denetlemek için sivil otoritenin desteğine başvurdu. Bunun sonucu papalığı: devletin gücünü denetimi altına alan ve

onu kendi amaçlarını ilerletmek için, özellikle de 'sapkınlık'ı cezalandırmak üzere kullanan bir kilise. Amerika Birleşik Devletleri'nin canavarın bir suretini oluşturabilmesi için, dinsel güç sivil hükümeti öyle denetlemelidir ki, devletin yetkisi de kilise tarafından kendi amaçlarını gerçekleştirmek için kullanılabilir. Büyük Mücadele, 443.

Harun'un yaptığı buzağı, Musa On Emir'i alırken yapıldı. İkinci emir, putlara tapınmayı yasaklar ve Tanrı'yı kıskanç bir Tanrı olarak nitelendirerek Tanrı'nın karakterine dair kısmi bir tasvir içerir.

Kendine oyma put yapmayacaksın; gökte yukarıda olanın, yerde aşağıda olanın ya da yerin altındaki sulara olanın hiçbir suretini de yapmayacaksın. Onlara eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrının Rab, kıskanç bir Tanrıyım; benden nefret edenlerin babalarının suçunun hesabını çocuklarından, üçüncü ve dördüncü kuşaklarına kadar sorarım; ama beni seven ve buyruklarımı tutan binlercesine merhamet gösteririm. Çıkış 20:4-6.

Harun'un altın buzağı tasviri, bir put olması nedeniyle, kıskançlık putunu temsil eder; çünkü Musa'yı On Emir'in ilk iki taş levhasını yere fırlatıp kırmaya sevk eden haklı öfkeyi doğurmuştur. 1863 tarihli sahte tablonun, Harun'un altın buzağıyla temsil edildiğini göstermeyi amaçlıyoruz. Tanrı'nın kıskançlığı, Harun'un altın buzağına karşı tezahür etti; çünkü altın buzağı sahte bir tanrıyı temsil ediyordu. Buzağı, Tanrı'nın sahte bir temsiliydi. Harun, onun, onları Mısır esaretinden kurtaran tanrıları temsil ettiğini ilan etti. Musa'nın tam da o tarihte kırdığı iki levha, onları gerçekten Mısır'dan çıkaran gerçek Tanrı'nın karakterinin bir "nüshası"ydı. 1863'te üretilen sahte tablo bir kıskançlık putudur; çünkü Musa'nın yemininin "yedi zamanı"ni ortadan kaldırarak Habakkuk'un ikinci bölümündeki iki levhayı kırmıştır.

"Şunu gördüm: 1843 çizelgesi Rab'bin eliyle yönlendirilmişti ve değiştirilmemeliydi; rakamlar O'nun istediği gibiydi; eli üzerindeydi ve bazı rakamlardaki bir hatayı gizledi, bu yüzden eli kaldırılana kadar o hatayı kimse göremedi." Erken Yazılar, 74, 75.

Ellen White ayrıca, 1843 çizelgesinin değiştirilmemesi emrine "ilham olmadıkça" kaydını ekler.

"Eski tablonun Rab tarafından yönlendirildiğini ve ilham olmadıkça onun tek bir rakamının bile değiştirilememesi gerektiğini gördüm. Tablodaki rakamların Tanrı'nın istediği gibi olduğunu ve O'nun elinin üzerlerinde bulunup bazı rakamlardaki bir hatayı, eli kaldırılana kadar hiç kimsenin görmemesi için, gizlediğini gördüm." Spalding ve Magan, 2.

James ve Ellen White, Otis Nichol'un 1850 tablosunu hazırlayıp yayımladığı sırada, onun ailesiyle birlikte yaşıyorlardı. 1850 tablosunda "değiştirilen" tek şey, 1843 tablosunda yer almış olan '1843' yılının yerine '1844' yılının kullanılmasıydı. "Değiştirilen" tek şey, Tanrı'nın elini üzerinde tuttuğu "hata"nın düzeltilmesiydi. 1843 tablosunun 1850 tablosuna "değiştirildiği" bizzat o evde, kadın peygamberin ilhamı mevcuttu ve Levililer yirmi altıdaki yedi zaman, 1843 tablosunda olduğu gibi, o tabloda da yerini korudu.

İkinci Emir, bu peygamberlik bulmacasının başka bir parçasını içerir; çünkü Tanrı'nın, işlenen suçu cezalandırınca kadar nesilleri saydığını belirtir. 1863'te, Millerci hareketin o sırada sona ermesiyle, Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin dört kuşağının ilki başladı.

On Emir'in iki levhası, Habakkuk'un iki levhasını simgeler; ama aynı zamanda, tapınak hizmetinde günahı içeren tek sunu olan Pentekost'un iki sallanış ekmeğini de simgeler. On Emir'in verilmesinde Tanrı'nın gücünün tezahürü, Pentekost'taki dökülüşte Tanrı'nın gücünün tezahürü ve Milleritlerin iki tablosunun tarihindeki Tanrı'nın gücünün tezahürü, hepsi birlikte son yağmurda Kutsal Ruh'un dökülüştüğünün nihai tezahürünü simgeler. Pentekost'un iki sallanış ekmeği, son yağmur sırasında bir sancak olarak yükseltilen yüz kırk dört bini temsil eder.

Pentekost'taki sallama sunusu ekmekleri, günahı simgeleyen "maya" ile hazırlanmalıydı, ancak pişirme süreci mayayı yok ederdi.

Bu arada, sayısız bir kalabalık toplanmıştı; öyle ki insanlar birbirlerinin üzerine basıyorlardı. O da öncelikle öğrencilerine şöyle demeye başladı: "Ferisilerin mayasından sakının; bu ikiyüzlülüktür." Luka 12:1.

Sallanan ekmekler bir ilk ürün sunusuydu.

Meskenlerinizden, iki onda ölçeklik iki sallama ekmeği çıkarıp getireceksiniz; ince undan olacak; mayayla pişirilecek; bunlar Rab'be ait ilk ürünlerdir. Levililer 23:17.

Yüz kırk dört bin, son günlerde ilk ürün sunusudur.

Ve baktım, işte Siyon Dağı'nda bir Kuzu duruyordu; onunla birlikte, alınlarında Babasının adı yazılı olan yüz kırk dört bin kişi vardı. Gökten bir ses duydum; çok suların sesi gibiydi, büyük bir gök gürültüsünün sesi gibiydi. Ve arplarını çalan arpçıların sesini duydum. Ve tahtın, dört yaratığın ve ihtiyaçların önünde sanki yeni bir ezgi söylüyorlardı; o ezgiyi, yeryüzünden satın alınmış olan yüz kırk dört binden başkası öğrenemedi. Bunlar kadınlarla kendilerini kirletmemiş olanlardır; çünkü bakirdirler. Kuzu nereye giderse onu izleyenler bunlardır. Bunlar, insanlar arasından Tanrı'ya ve Kuzu'ya ilk ürünler olarak satın alınmışlardır. Ağızlarında hile bulunmadı; çünkü Tanrı'nın tahtı önünde kusursuzdurlar. Vahiy 14:1-5.

İlyas tarafından temsil edilen, son günlerde asla ölmeyecek olan tapınanlar zümresi, günahı bütünüyle yenmiş olacaktır; çünkü Antlaşma'nın Habercisi'nin üzerlerine getirdiği arınma ateşi, Leviogulları'ndan mayayı tamamen çıkarıp ortadan kaldırır.

İşte, elçimi göndereceğim ve o önümden yolu hazırlayacak; aradığınız RAB ansızın tapınağına gelecek; hoşlandığınız antlaşmanın elçisi de, işte, geliyor, diyor Orduların RAB'bi. Ama onun gelişinin gününe kim dayanabilir? O görüldüğünde kim durabilir? Çünkü o, maden arıtıcısının ateşi ve çamaşırıcının sabunu gibidir. Bir arıtıcı ve gümüş temizleyicisi gibi oturacak; Leviogullarını arıtacak, onları altın ve gümüş gibi saflaştıracak ki RAB'be doğrulukla sunu sunabilsinler. O zaman Yahuda ile Yeruşalim'in sunuları, geçmiş günlerdeki ve eski yıllardaki gibi, RAB'bin hoşuna gidecek. Malaki 3:1-4.

"Eskiden olduğu gibi" olan sunu, Pentekost'taki iki ekmekten oluşan salını sunusudur. Bu sunu, sokaklarda öldürülen ve ardından Pazar günü yasası krizinin başında bir sancak olarak göğe kaldırılan iki peygamberi işaret etmek üzere bir sunu olarak yukarı kaldırıldı.

Harun altın buzağısını yaptığında, buzağının onları Mısır'dan çıkararak tanrılar olduğunu ilan etti ve sonra Rab için bir bayram ilan etti.

Onları ellerinden aldı ve onu dökme bir buzağı yaptıktan sonra oyma aletiyle biçimlendirdi; ve dediler ki: “Ey İsrail, seni Mısır diyarından çıkararak tanrılarının bunlardır.” Harun bunu görünce onun önüne bir sunak kurdu; Harun ilan edip şöyle dedi: “Yarın Rab için bayramdır.” Çıkış 32:4, 5.

İsrail'in kuzey krallığı Yahuda'nın güney krallığından ayrıldığında, İsrail'in ilk kralı Yeroboam, bilerek iki şehirde sahte bir ibadet düzeni kurdu; Harun'un yaptığıyla aynı açıklamayı yaparak iki altın buzağısının onları Mısır'dan çıkararak ilahlar olduğunu ileri sürdü ve Harun'un yaptığı gibi sahte bir bayram da ilan etti.

Yeroboam kendi yüreğinde şöyle dedi: Şimdi krallık Davut'un evine dönecek. Bu halk Yerusalam'de Rab'bin evinde kurban sunmaya giderse, bu halkın yüreği yine efendilerine, yani Yahuda Kralı Rehovoam'a dönecek; beni öldürüp yine Yahuda Kralı Rehovoam'a dönecekler. Bunun üzerine kral danıştı, iki altın buzağı yaptı ve onlara şöyle dedi: Yerusalam'e çıkmak sizin için çok zahmetli; işte ey İsrail, seni Mısır diyarından çıkararak tanrılarının. Buzağılardan birini Beytel'e, ötekini Dan'a koydu. Bu iş günaha dönüştü; çünkü halk ibadet etmek için ta Dan'a kadar gidip onun önünde tapındı. Yüksek yerler için bir ev yaptı ve Levi'nin oğullarından olmayan, halkın en alt tabakasından kişileri kâhin yaptı. Yeroboam, Yahuda'daki bayrama benzer şekilde, sekizinci ayın on beşinci gününde bir bayram ilan etti ve sunakta kurban sundu. Beytel'de de böyle yaptı; yaptığı buzağılara kurbanlar sundu ve yaptığı yüksek yerlerin kâhinlerini Beytel'e yerleştirdi. Böylece, kendi yüreğinden uydurduğu sekizinci ayın on beşinci gününde Beytel'de yaptığı sunağın üzerinde kurban sundu; İsrailoğulları için bir bayram ilan etti; sunağın üzerinde kurban sundu ve tütsü yaktı. 1 Krallar 12:26-33.

Dan yargı anlamına gelir ve devleti temsil eder; Bethel Tanrı'nın evi anlamına gelir. Aaron'un isyanında olduğu gibi, Kral Jeroboam'inkinde de semboller nihayetinde Amerika Birleşik Devletleri'nde Pazar Günü Yasası sırasında gerçekleşen kilise ile devletin birleşimini tanımlar.

Pazar yasası Adventizmin sonunda gerçekleşir ve Adventizmin başlangıcında, 1844 yazında Protestan boynuzu olarak tanımlanan hareket, hukuken Cumhuriyetçi boynuzla birleşti. Böylece Harun ve Yerovam'ın isyanı hem 1863'ü hem de yakında çıkacak Pazar yasasını temsil eder.

Antlaşmanın elçisinin yalnızca “Levi oğullarını” arındırıp diğer kabilelerden hiçbirini arındırmamasının nedeni, Harun'un altın buzağısı isyanında Musa'nın yanında duranların Levililer olmasıdır. Sadakatleri nedeniyle, o zaman kâhinliği temsil eden kabile kılındılar; oysa bu onur başlangıçta her kabilenin ilk doğanlarından oluşacak şekilde öngörülmüştü. İşte bu yüzden Yeroboam, sahte kâhinliğinin Levi oğullarından olmamasına dikkat etti ve kâhinliğini “halkın en aşağı tabakasından, Levi oğullarından olmayanlardan” kurdu.

Levililer, Pazar yasası krizi sırasında bir sancak ya da salını sunusu olarak ateşle arındırılanlardır. Son günlerdeki Pazar yasası krizinin tarihi, 1863'teki kriz tarafından örneklendi; o sırada yeni tanımlanan Protestan boynuz, Cumhuriyetçi boynuzla hukuken bağlandı. Az önce atıfta bulunduğumuz pasajlar üzerinden geçmeye başlamadan önce ele almamız gereken bir tarih çizgisi

daha var.

O çizgi 1856 yılıdır ve bunu bir sonraki makalemizde ele alacağız.

Daniel 8:14'te gözler önüne serilen, kutsal yerin arındırılması için başkâhinimiz olarak Mesih'in En Kutsal Yer'e gelişi; Daniel 7:13'te anlatıldığı gibi İnsanoğlu'nun Günlerin Eskisi'ne gelişi; ve Malaki'nin önceden bildirdiği Rab'bin tapınağına gelişi — bunların hepsi aynı olayın tasvirleridir; ayrıca bu olay, Matta 25'teki on bakire benzetmesinde Mesih'in anlattığı damadın düğüne gelişiyle de temsil edilir. Büyük Mücadele, 426.